

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — „
Negyedévre 2 — „
Egy órára 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**
Kiadók: **Hoffmann és Társaság**

Hirdetési díj:

Negy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többsz r
Hirdetések alkú szerinti jutányos áron nyetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 30 kr.

**A ki a »Debreczen«-re 1896. ja-
nuár elsejétől új előfizetőül már
most jelentkezik, f. évi decz. ha-
vában ingyen kapja lapunkat.**

Modern kereszties hadjárat.

— Irtá: Egy eretnek. —

Makária, nov. 28.

Mottó:

Perelj Uram, perlőimmel!
Harczolj én ellenségimmel!
Te paizsodat ragadd elő!
Én segedelmemre állj elő!
Dárdádat nyujtsd ki kezaddel,
Ellenségimet kergesd el!
Mondjad ezt az én lelkemnek:
Tégedet én megsegítlek!

A képmutató galibák
Fogukat rám csikorgatják,
És rajtam nagy csufiságot tiznek,
Kik csak z a b á l ó d á s t keresnek.
Uram! mig nézed ezeket,
Jövel, tartsd meg én lelkemet,
Egyedül vólom' tekintsd meg,
Ez oroszlanoktól ments meg!
(Dávid király zsolttára. XXXV-ik
zsolttár, 1-ső s 8-ik vers.)

Mindig szerettem a zsidókat, kü-
lönösen a szép zsidó lányokat, kiknek
fekete szeme a Libánon czédrus-erdő-
nek sötét árnyékára emlékeztet; nem
csoda tehát, ha most is, midőn nagy
bajban vagyok, a leghirebb zsidó ki-
rálynak, a poétai lelkű Dávidnak véd-
szellemét hívom segítségül, annak a ki-
rálynak védszellemét, ki parittyá-kövé-
vel ugy föbe kollintotta a termesz Gó-
liáthot, hogy az rögtön a fübe harapott
s Jellasich módjára azonnal »Flanken-
bewegung«-ot csinált volna, ha a kis
Dávid a földön fekvő Góliáthnak saját
kardjával egytálla nyakát is nem szeli.
(A ki e hires, ókori páros viaskodásról bő-
vebb részleteket akar olvasni, megtalálhatja
Sámuel 1-ső könyvének XVII-ik részében, vagy
az akkori »Debreczeni Reggeli Ujság«-nak ki-
ollózott táviratai között.)

De mig Dávid királynak csak egy
Góliáthtal kellett megküzdenie s azt föld-
höz is gyürte szerencsésen, addig nekem
sok, sok Góliáthom akadt. Elmondtam
ugyanis e lap mult pénteki számában,
hogy Wolafka püspök miként szaporítja
az eretnekek számát s miként fumigálja
hazánk törvényeit; erre a »Debreczeni
Reggeli Ujság« keddi számában 392
katholikus hívő támad ellenem, elmond-
va engem mindennek, még azt is rám
fogják, hogy nem »emberi módon« élek
s alacsony felfogású fantáziám szörny-
szülöttjével nem a makáriai püspököt,
hanem magát a kathólicizmust táma-
dom s felforgatom e városban a fele-
kezeti békét.

392-ő egy ellen! Szent Isten, hiszen

ez már nem hirlapi polémia, még csak
nem is páros viaskodás, hanem valóság-
os kereszties hadjárat, modern kiadás-
ban! Hogy védelmezem én magamat,
egyedül, ennyi ellenséggel szemben?!

Kétségeesésemben azonban erőt
adnak azon szavak, melyeket Dávid in-
tézett a filiszteusokhoz: *Ti jöttetek én
reám fegyverrel, dárdával és paizssal; de
én megyek ti reátok a Seregek Urának, az
énnépem Istenének nevével, kitti szidalommat
illettek.* (Sámuel első könyve, XVII-ik rész,
45-ik vers.)

Hadd jöjjenek tehát a kereszties
hadjárat vitézei: a Seregek Urának védő
karja meg fog engem támadásaiktól ol-
talmazni. A hajam szála se fog meg-
gömbülni, sőt még a pipám is fogszik ki,
mig velök viaskodom.

*

A makáriai püspök ur, midőn Deb-
reczenbe költözött (kár, hogy nem Makária
fele adtak neki utlevelet!), csakhamar ki-
mutatta a foga fehérét. Először azon új-
ságrókba kötött bele, kik nem tartották
szent-írásnak mindazt, a mit a papok
mondanak; kik a klérus szertelen iz-
gatásaival szemben az egyházpólitikai
reformok megvalósításáért küzdöttek. Majd
a zsidókat mosdatta meg s szerette vol-
na őket kiüzni az óperenciás tengeren-
tul fekvő — Makáriába. Hogy ez a szán-
dék nem sikerült: gondolt merészet és
nagyot. Mária-Radnán, német nyelvű
predikációban, Magyarország apostoli
királyát leczkértette meg a miatt, hogy
az egyházpólitikai reformokat szentesi-
tette. Pedig Magyarország apostoli kirá-
lya van olyan hithű kathólikus, mint a
makáriai püspök ur, mégis szentesítette
az egyházpólitikai törvény-javaslatokat,
mert tudta, hogy azoknak behozatalára
Magyarországon égető szükség van s
tudta, hogy azok nem sértik a kat-
hólicizmust. A király feddő püspök ur,
ki ezen tényét is szeretné eltagadni nem
gondolta meg, midőn kárhóztató sza-
vait koronás királya ellen felemelte, hogy
a Habsburgok évszázadokon keresztül
legerősebb támaszai voltak a kathóliciz-
musnak és pápaságnak s az ő támogatá-
suk nélkül a pápa-ság ma már ledeg-
radálódott volna — makáriai püspökség-
gé. Igazi »bárgyuság« volt tehát a ma-
káriai püspök urtól, hogy e miatt kirá-
lyunkat, a kathólicizmust folyton védő
Habsburgház legdicőségesebb sarját, bu-
ta bucsujáró nép előtt megtámadta s
több bölcsességet kívánt annak az ural-
kodónak, a kinek saru-szijját sem ér-
demes a makáriai püspök ur meg-
oldani!

A királyi ügyészségek, melyek holmi

ártatlan szocziáldemokratanyomtatványo-
kat nagy előszeretettel foglalnak le, nem
tartották kötelességüknek a makáriai
püspök urat mária-radnai hirhedt dáj-
csolásáért kérdőre vonni. Ezen erély-
telenségtől vérszemet kapva, a makáriai
püspök ur, ki szülőföldjén, a temesvári
svábok között se tanult elég hazafias-
ságot, megfedekezve arról, hogy ő is
magyar állampolgár s a magyar törvé-
nyek őt is kötelezik: a tételes magyar
törvényeknek, mert holmi ócska pápai
bullában ellenkező utasítást talált, meg-
tagadta az engedelmességet.

Ezen tényt mondtam én el e lap
mult pénteki vezércikkében. Elmond-
tam, hogy a makáriai püspök ur sem-
mibe se veszi azon új törvényt, mely
megengedi a vegyes házasságra lépő
pároknak, hogy születendő gyermekeik
vallását maguk határozzák meg s azon
r. kath. vallású menyasszonyt, ki bele-
egyezett abba, hogy házasságukból szü-
letendő gyermekei az ág. ev. vallású vő-
legény hitét kövessék, kiátkozta a róm.
kath. egyházból.

Ez volt a cikk rövid tartalma. S
legyen meggyőződve róla a makáriai püs-
pök ur, hogyha csak figyelmezteti hieit
arra, hogy vegyes házasságra lépés ese-
tén igyekeznek gyermekeiket lehetőleg a
kath. egyház kebelében megtartani, ez
esetben — egy — szót sem szó-
lottam volna; ezt szabad tennie s saját
egyháza érdekében jól teszi, ha megte-
szi; de ahoz sem a makáriai püspök
urnak, de még a római pápának sincs
semmi joga, hogy kiátkozzon egy magyar
nőt a róm. kath. egyházból a miatt, mert
törvényadta jogával élt.

A magyar törvény érvényességét,
melyet egy apostoli király szentesít,
a pápai bullák nem dönthetik meg. Kü-
lönben is eltompultak már a pápai átok
villámának nyilai. Viktor Emánuel és
Garibaldi, az egységes Olaszország meg-
teremtőit, a római pápa annak idején ki-
átkozta. Föl sem vették a pápai átkot,
hanem éltek jó egészségben tovább. A
kathólikus olasz nép csak kaczagott
a Vatikánba szorult, száraz mennyköve-
ket szóró pápa felett. Minek tehát még
ma is átkozódní? Mi köze a magyar há-
zasságjoghoz a római pápa ő szentségé-
nek? S pláne miért átkozódní még egy
iczike-piczike makáriai püspök is, miért
szaporítja a kölyök mennykövek számát,
midőn én és eretnek társaim az öreg
mennykövektől se félünk?!

A makáriai püspök ur és 392 debre-
czeni hive azonban azt hiszik, hogy a
mi eretnek lelkünket megpuhíthatják és
félelembe ejtik. Ezért eresztették meg a

»D. R. U.« keddi számában azt a védekező és támadó cikket, mely annyira telve van éretlen kirohanással és durva személyeskedéssel, hogy a »D. R. U.« nagyérdemű szerkesztője nem közölte azon rovatban, melyért a szerkesztőség szolidaritást szokott vállalni, hanem közölte a közönség rovatában, azon a helyen tehát, hol a kloakák büvéről szokás panaszkodni s a hol az elveszett pincsi kutyákat szokták gazdáik keresni.

Hanem meg kell adni, hogy az illető cikk kitűnő jezsuita iskolára vall s gratulálni lehet annak, ki e cikket sugalmazta, a ki nem lehet más, mint a makáriai püspök ur. Eltagadni a való tény s bizonyítás helyett a személyeskedés fegyveréhez nyulni, ráfogni egy cikkre olyan tendenciát, a mi a cikkírónak eszébe sem volt: ez jezsuita tempó! Ártalant adni, mikor vétettünk, eljátszani a mesebeli farkas és bárány szerepét: mind ismert jezsuita fogások!

A mint Péter apostol háromszor tagadta meg mesterét a hajnali kakasszöng (Maté evangéliuma. XXVI-ik rész 69-75 versek) azonképpen cikkírók is háromszor vonják kétségbe az általam elmondott tény valóságát. Ezeket írják ugyanis:

— »megmosolyogni való *alaptalansága* csak a teljes rosszakarat látszatát viseli magán;«

— »a helyre billentett mérleg egyensúlyát veszélyezteti az a valótlanság, a melyet az ön eszmeszegény felfogása érdemesített arra, hogy vele vezércikkben foglalkozzék;«

— »érdemellen és velünk nem egyenlő ellenféllel van dolgunk, a ki *valótlanságok* közepette férfiatlan módon sérteget;«

én e háromszoros tagadással szemben, melyet a 392 tagadóval sokszorozva 1176 tagadásnak tarthatok, csak egyetlen ember bizonyosságára hivatkozom. Szól pedig ez a bizonyosság ilyen formán:

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

KOMEDIÁSOK.

(Vigjáték négy felvonásban. Irta: Pailleron Ede. Fordította Fáy Béla. A debreczeni színházban 1895 november 27-én került színre.)

A czíme a darabnak nagyon találó, de hogy a színlapon miért van vigjátéknak feltüntetve, azt egyáltalában nem tudjuk megérteni, mert hiszen a komikum oly elenyésző ebben a színdarabban, hogy az egyes epizód-szerepeket leszámítva teljesen elvész a drámai részletek között. Egy határozott irányú társadalmi színmű, mely azonban sehogy sem elégethet ki bennünket, mert, a mi fő, hiányzik belőle a költői igazságszolgáltatás.

Az életből van merítve a megkapóan hü, s talán nagyon is sokszor ismétlődő történet, melyen meglátszik a finom izlésű és színpadi hatásokra vadászó színműíró keze, vagy talán még ennél is több, mert a megkapó természetesség azt a gondolatot kelti fel bennünk, hogy az írója ilyen emberek között mozog és nagyon jól ismeri gondolkodás módjukat, mert hiszen az egyik alakban, ha csakugyan igaz fentebbi feltevésünk, saját magát hozta színre.

Ha a költői igazságszolgáltatásnak nem tesz is eleget, de a közönséges élet igazsága megnyilatkozik minden szavában.

•Nyilatkozat.

Alólirott ezennel kijelentem, hogy a »Debrecezen« mult pénteki számának vezércikkében foglalt mindazon állítások, melyek azon tényt mondják el, hogy Wolafka Nándor debreczeni prépost-plebános ur miként bánt el menyegzőnk napján nőmmel s miként közölte ki őt a r. kath. egyházból: az utolsó betűig igazak s cikkíró, kit én kértem föl azon vezércikk megírására és hírlapi közétételére: semmi valótlanságot nem állított. A ki még nekem sem akarna ezt elhinni, intézzen kérdést nőmhöz, a ki szintén szívesen fogja bizonyítani, hogy cikkíró csak a megtörtént tényt, a föltétlen igazságot vitte nyilvánosság elé.

Debreczen, 1895, nov. 26.

Mayer János.

E bizonyíték után megítélheti az olvasó közönség, hogy ki állított valótlanságot: én-e, a ki Wolafka püspök urnak egy kellőleg meg nem róvható tétét nyilvánosság elé vittem, — vagy pedig az a 392 katolikus hívő, a kik a tettet elakarják tagadni!?

Ezzel talán be is fejezhetném érdemleges válaszomat. De vannak a mind végig személyeskedő cikkeknek olyan tételei is, melyeket szó nélkül még sem hagyhatok.

Először is tiltakozom az ellen, hogy én a katolicizmust csak egy betűvel is megtámadtam volna. Csak egy hor-nírt felfogású katolikus papnak törvénysértését és visszaélését támadtam meg, nem durva hangon, mint önök — állítólag 392-en — írják, hanem a komoly megtorlás hangján. Tettem ezt azért, mert az illető talmi püspök már annyi jelét adta türelmetlenségének s annyiszor igyekezett Debreczenben feldulni — csupa feltűnési viszketegeből — a felekezeti békét: hogy e felett már saját hívei is — önök kivételével — megbotrárkoztak. Önök azonban gyávaságnak és férfiatlanságnak bélyegzik azt, hogy egy papot, ki csak a papi palást védelmére szorult, meg mertem támadni.

Engedelmet kérek: ha a pap követ

el hibát, az még súlyosabb beszámítás alá esik, mintha más emberfia követte volna el. Hibáinkért mindannyian lakolunk, lakolnia kell tehát a papnak is, mert utóvégre a papok se istenek, hanem emberek és sokszor igen-igen gyarló emberek.

Semmi közöm önökhöz, mint katolikusokhoz, semmi közöm az önök való-lási érzületéhez, a mit én nem bántottam, én csak is egy súlyos hibára mutat-tam rá, a mit az önök papja elkövetett s ha egy protestáns pap követne el hasonló hibát, hogy t. i. megtagadná az urvacsona kiszolgáltatását azon protes-táns vallású jegyestől, ki törvényben biztosított jogával élve, saját legjobb belá-tása szerint intézkedik születendő gyer-mekeinek vallása felől: én bizony az ilyen papnak nem mennék védelmére, hanem magam dobnám rá az első követ.

Önök azonban nem hibás papjukra hanem az én szegény fejemre dobják a kárhuztatás követét, pedig én éppen a katolikusok figyelmét hívtam föl arra, hogy ilyen eljárással Wolafka püspök csak a kath. hívek számát apasztja. Ezzel sér-tettem volna talán meg a katoliciz-must? Ha önök ezt is sérelemnek tart-ják, akkor bizonyára azért is engem okol-nak, hogy a zsidók a Messiást fölfeszít-tették!

A felekezeti békét nem az zavarja meg, ki egyes felekezetek papjainak visszaéléseire rámutat, hanem azon pap, ki ilyen visszaéléseket követ el és azok, kik e visszaéléseket — mint önök is tes-zik — eltagadják. Si fecisti: nega: ez is jezsuita elv!

Azt is hibámul róvják fel önök, hogy nevémet nem irtam a cikk alá. Ebből azt látom, hogy önök, kik most egy sí-lány hírlapi cikket — egyesült erővel — összetákolnak, nem igen szoktak lapokat olvasni. Mert ha lapokat olvasná-nak, bizonyára tudnák, hogy a legtöbb hírlapi cikk névtelenül jelenik meg: a fővárosi lapokban pláne alig található

Csakugyan ilyen is az élet, legalább a századvégi emberek élete, s ha még hozzá-tesszük azt is, hogy a színdarab helye a szoci-alizmus, anarchizmus és kommunizmus által alá-sott, politika-lag a korrupció, társadal-milag az erkölcselenség posványába süllyedt Páris, ugy mi készségesen igazat adunk, de kell is hogy adjunk a szerzőnek, ki ismeri a mai ferde világnézetet s ugy látszik, hogy a krónikás igazságosságával megirt darabjával el tudja érni azt a hatást, melyre eleve szá-mított.

Nagyon együgyűek volnánk, ha a szer-zőnek elhinnők azt, hogy egy szerelmes pár történetét, — melyet különben már régóta ismerünk — akarja bemutatni, vagy hogy a világrenddel összeütköző főszereplőkben egy valódi, ideális hőst és hősnőt állítana elénk, kik leküzdve az akadályokat — mint minden estlén részünk van benne — az utolsó felvonás végén egyesülhetnek.

Nem is lehetett ez a szerző célja, mert hiszen ez esetben a közepességig sem jutott volna a hatás tekintetében, már pedig ő hat-ni akart.

E célból a századvégi strébervilágból ki-kapott néhány, közönséges képet, s azt mu-tatta be azért, hogy lássa a közönség, hogy a stréber világban milyen alakok mozognak.

Nem akarok példát mutatni, hogy a mi

társadalmi és politikai életünkben is milyen közönséges alakok a stréberok pedig volna bő-ven, — mert jelenleg nem vezércikket írok a kormány ellen, hanem — színi kri-tikát.

A szerelmes pár történetét is csak azért színezte ki olyan bájosan, hogy lássa a köz-zönség, hogy vannak még emberek a század-végi korszakban is, kik ebben a stréber világ-ban megtudták őrizni a tiszta szerelem, az erkölcsös élet, az ideális érzelmek utáni vá-gyukat, mi kiemeli őket azok köréből, kiket közönségesen »hétköznapi emberek«-nek hívnak.

Összehasonlításként hozza színre őket együtt a stréberokkal, kiket azért juttat célhoz, — hogy a mai társadalom igazi, hü képét mu-tassa be.

A színdarab meséje nem változatos, de folyékony, s egyáltalában nem találunk benne semmi különösét sem, mi — legalább a me-séjét illetőleg — kiemelné a tucat színművek sorából. Hogy miért aratott mégis nagyobb sikert, s miért járja be az egész világot, azt már fentebb elmondottuk.

A színmű meséje különben a következő: Az első felvonás színhelye Pierre Car-devent (Klenovits) szobrászati műterme, hol barátai Pegomas (Tapolczay) újság-író, Caratel (Eröss) festő, Larvégol (Nadassy író, Saint Morue (Szathmári) or-

valamely cikk alatt névalírás. Engem se hibáztassanak tehát azért (pláne önök, kik 392-en vannak, még se olvastam cikkük alatt egyetlenegy eleven nevet sem), ha cikkem alá nevetem oda nem bigyesztetem. Nevemet nincs okom szégyelni, de nem szeretem mindig fitogtatni, mint az önök papja, aki szerfelett örül annak, ha nevét — e barbár hangzásu germán-szláv nevet — nyomtatásban olvashatja!

Írják önök — papjuk dicséretül — hogy Wolafka püspök ur, valláskülönbség nélkül, már számos jótéteményt gyakorolt Debreczenben. Megengedem. De ugyan mire is költéné el rengeteg évi jövedelmét, ha még a szegényeknek se juttatna belőle? Egyébiránt jótékonyágot szegény emberek is gyakorolnak nem csak a püspök ur s a szegény ember könyörülő fillérje éppen olyan becses az Ur előtt, mint a püspök ur forintja, vagy tíz forintja. Ez tehát valami különös dicsőítést — pláne midőn önök dobra ütök a jótékonyágot — nem érdemel!

Azt is írják önök, hogy nagyon megvannak elégedve mostani főpapjukkal s őt nagyon szeretik. Ez gusztyus dolga. Ha szeretik: hát szeressék! Én például nem a czifra ételeket, hanem a krupplilevest és a habart paszulyt szeretem. Ez az én egyéni gusztyusom, melybe senki belé nem szólhat. Éppen így én se szólok bele, hogy önök minő papot szeretnek.

Akármilyen ósdi szellem vezérelt is engem, midőn cikkemet megírtam, úgy látszik, hogy mégis fején találtam a szeg. Wolafka püspök ur is belátta, hogy rossz fát tett a tűzre. Bizonyítja ezt az hogy most már hajlandó lenne azon urhölgynek, kit a kath. egyházból kiközösített, kiszolgáltatni az oltári szentséget. A rokonok közbenjárásával elakarná az illető urhölgyvel hitetni, hogy félreértés volt az egész dolog s most már mi sem áll utában annak, hogy az oltári szentséget fölvegye. Ine, bármennyire kicsi-

nyelték is önök az én cikkemet, mégis meg volt annak a kívánt hatása! A püspök ur eszére tért s hogy jóvá tegye hibáját — elzarándokol — mint a „D. R. U.“ helybeli vatikáni közlöny írja — a szent-andrási bucsura — vezekelni! Feljelentésre tehát, amit önök javasolnak, nincsen szükség. A megtérőknek bocsánat adassék, úgy itt a földön, mint a mennyekben!

De talán elég is már, mert minden bátorságom mellett is, végre még én találok huzni a rövidebbet. Jó lesz elhallgatni. Az apostol is így szól:

— „Megmondom néktek, kitől féljete. Féjletek attól, a ki minekutána megöl, vagyon arra is hatalma, hogy agyehennára vessen. Bizony mondom néktek, hogy ettől féljete!“ (Lukács evangélioma, XII-ik rész, 5-ik vers.

A képviselőház mai ülése. A ház tegnapi üléséről elmaradt interpellációk a mai ülésre maradtak, így I v a n k a Oszkár interpellációja is. A vita különben folyik tovább, s az ediginél még hevesebb modorban, mi a kormányt és pártját nagyon elrémítette, mert így, hogy az indennitét decz. 1-ig letárgyalhassák, nem lesz semmi. A megyei választásokon tehát nem lesz ideje kortespolitikáját nyitni a modorban érvényre emelni a kormánynak.

Pártonkívüli képviselők köre ma este 6 órakor értekezletet tart, melynek napirendjére az indennitét javaslat van kitűzve. Napirendnél azonban sokkal fontosabb lesz azoknak a kérdéseknek az elődöntése, melyek a párt belső életére vonatkoznak. A nap folyamán ugyanis Tibád Antal, Bornemisza Lajos, Antunovics József és Kubinyi József kileptek a pártkörből. Tibád, és Bornemisza Szapáry Gyula gróf minapi budget-beszédében keresik kilépésük okát, mert hát ők is határozott hívei a 67-es pártok egyesülésének, de ezt az akciót csak a Apponyi Albert gróffal és a nemzeti párttal együtt akarják keresztül vinni; minthogy pedig Szapáry akként nyilatkozott,

A második felvonásban ismerjük meg azon társaságnak, melyben Pierre és Valentine mozog, aljas gondolkodását. Jellemzi őket Lunatti bárónő (Kis Iren), kinek az a szűzvédelme, hogy csak írókat és művészeket tűntet ki szerelmével. Lavertée czélfairól, melyek a stréberséget hően jellemzik, szintén a második felvonásban szerzünk tudomást. Benne az akadémikusok, ostobái, vannak kikarsikaturázva.

A harmadik felvonás színhelye ismét Pierre műterme. A Lavertée-házból kiüldözött Valentine talál ott menedéket, s kitűnik, hogy Grignont festő, Pierre öreg barátjának a leánya. Lavertée-né aljassága itt lesz nyilvánvalóvá, mikor is sikerül neki a szerelmeseket egymástól elidegeníteni, Grignont festő keresére Pierre anyja mindazonáltal magával viszi Valentine-t falura, hol elvonultan él.

A negyedik felvonás Pierre anyjának falusi lakásán játszódik le, hol az ünnepeket szobrászt várják, s hol a képviselőválasztás folyik le, a melyen a stréber legelsőjét Pegomas (Tapolczay) újságíró képviselővé választják. Az ellentétek természetesen kiegyenlítődték, a Pierre anyja, ki még fiánál is jobban kételkedett Valentine ártatlanságában, belátva tévedését, áldását adja a fiataloknak.

A szindarab vége az új stréber képviselő beszédével záródik.

hogy az új pártalakulás keresztül vitelére nemzeti párt nélkül is hajlandó, kényszerítve érezték magukat a pártkör elhagyására.

KÜLFÖLD.

Szerbek és bolgárok. A zágrábi események miatt nagy itt az ingerültség, melyet fokozott még a zágrábi Obzor-nak a vádjá, hogy Belgrádban a katolikusokat bántalmazzák. A Szeryka Zasztava kijelenti, hogy a szláv szolidaritásban a szerbek és horvátok nem férhetnek össze, hogy a horvátok vademberek, a horvátokat idegenek kell tekinteni, a kikhez a szerbeknek nem lehet semmi közük.

Városi közgyűlés.

(Saját tudósításunk.)

Debreczen, nov. 28.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága nov. havi rendes közgyűlése ma d. e. 9 órakor vette kezdetet a városháza nagyteremben.

A közgyűlés lefolyásáról szóló tudósításunk következő:

Elnökölt gr. Dégenfeld József Debreczen sz. kir. város és Hajdúvármegye főispánja.

Jelen voltak: Simonffy Imre kir. tan. polgármester, Vértessy István főjegyző, Boczkó Sámuel r. főkapitány, Ábrahám László t. főügyész, Stáhl Géza h. főmérnök, Szabó József főszámvevő, Király Gyula, Hajdu Gyula, Vecsey Imre tanácsnokok, Szabó Kálmán p. titkar, Öry Samuél ár. elnök, Gergely Antal adópénztárnok, továbbá dr. Juhász Ignác, Kertész Mihály, M. Kiss István, Kovács József, Szűcs László, Ekli Gábor, Kertész János, dr. Nagy Zsigmond, Zöld Mihály, Buzás Elek, Nagy Ferencz, Szabó Sámuel, Török Bálint, Bacsi András, Pálffy Gábor, Bihari István, Keszei József, Jóna Dániel, dr. Kocsár Gábor, O. Végh János, Alföldy Gábor, Rochlitz Arthur, Barta Dániel, Erdei Pál, Kulcsár Gábor, Némethy Sándor, Pethő István, Harmath Gergely, Váczy János, Hajdu Ignác, Joó István, Lengyel Imre, Mark Endre, Serli Ede, Steinfeld Mihály, Kossorus Lajos, dr. Sz. Szabó József, Komlóssy Arthur, Öry Mihály, Molnár Mihály, Kádár István, Jóna István, ifj. Kertész István, Szikszay Gyula, Kéki Sándor, Harangi Sándor, Ménes András, Bányai István, Puky Gyula, Kuczik Gábor, Sz. Szabó László, L. Nagy Bálint, Széll Farkas, Géresi Kálmán, Fried Emil, Berger Henrik.

Összegezve a színmű rosz és jó oldalait, bátran elmondhatjuk, hogy Pailleronnak az »Egér« hírreves szerzőjének, ez a leggyengébb vigjátéka, melyben különben minden van, csak az nem, a mi a repertoiron tarthatná.

A tegnapi előadás kongott a színház az ürességtől, s az a kevés számú közönség is nagyon fukarkodott a tapsokkal, pedig az előadás, mely a jobbak közé tartozott még, s a színészek ambíciója méltán megérdemelte volna.

Az est központja Tapolczay volt, ki a helyzettel megalkuvó, s a körülményekkel ravaszul számoló újságíró adta természetességgel, s nagy — routinnal. Kiaknáta szerepének minden jó oldalát, bárha fáradságát, igyekezetét nem méltányolta kellőképpen a közönség.

Klenovits és Cs'erni Berta jók voltak, különösen a harmadik felvonás nagy jelenetében.

Klenovicsné, Lubrinicz, Krémer, Hevesi és Szatmári szintén hozzájárultak az est sikeréhez.

A darabot különben ma megismétlik.
Rostkowitz Arthur.

Elnök a megjelentek üdvözlése után megnyitja a közgyűlést.

A felolvasott szept. és okt. hónapokról szóló polgármesteri jelentést — melyet lapunk újdonsági rovatában ismertetünk egész terjedelmében — tudomásul vették.

A polgármesteri jelentés után jelentették, hogy 37 bizottsági tag egy interpellációt terjesztett be a múlt közgyűlésen hozott azon határozat végrehajtását kívánják, hogy az 1896 évi failletmény, amely a Soma erdőségből szállítatik 2 frt 58 krral olcsóbban és mégis a város 9 forintért szállítja azt, változtassék meg.

Simonffy Imre azt válaszolja, hogy tévedésben vannak a felszólalók, mivel a szept. közgyűlésen az 1896. é. költségvetést tárgyalta, tehát a facompetentia lejjebb szállítása csak a jövő jan. 1-én lép életbe, ezen évre szóló határozatot pedig még 1894-ben hozták, tehát ezt megváltoztatni lehetetlen.

Jámbor Ferenc az interpellálók nevében nem veszi tudomásul a polgármester választát.

Márk Endre az interpellálók nevében napirendre tűzését kéri az indítványnak.

A közgyűlés 50 szavazattal 35 ellenében tudomásul veszi a választ.

Perczel belügyminiszternek az anyakönyvi hivatal szervezése iránt küldött rendelete, mely szerint Debreczenben önálló anyakönyvi hivatal szervezetet tudomásul szolgál, azonban azon kívánsága a miniszternek, hogy a segédszemélyzetet a házipénztár fizesse, a jog és pénzügyi bizottság javaslataira egy hanulag nem fogadja el a közgyűlés.

Darányi Ignác az új földmívelésügyi miniszter kinevezetéséről szóló jelentést örövendetes tudomásul veszik és a minisztert felindulag üdvözlik.

Festetics Audo grófnak a földmívelési tereztől való visszalepését tudomásul veszik.

Torontal vármegye által hozzájárulás végett megküldött azon indítványára, hogy a jogtalanul tavozó cseléd vagy munkás visszakísérésével felmerült költség kiállati viselése tárgyában felir Debreczen sz. kir. város törvényhatósága is a belügyminiszterhez, hogy a 66348/1895. sz. körrendeletét változtassa meg.

A Csapó-kertben létesítendő iskola émenház céljaira szükséges telkek megszerzését a közgyűlés egyhangú névszerinti szavazás után 90 szavattal kimondja.

A kir. ítélő tábla épület telkének céljaira a Széchenyi-utca 1764 és 1765. sz. házaknak átadását azon hozzáadással, hogy ezen telkek és a rajta lévő épületek csak addig maradnak az állam tulajdonában, míg abban a kir. ítélőtábla vagy más felső bíróság lesz, ellenkező esetben pedig a tulajdonjog visszaszál Debreczen sz. kir. városra — névszerinti szavazás után egyhangú 100 szavattal elfogadja a közgyűlés.

A központi igazoló választmányba újabb egy évre a volt tagokat u. m. Dr. Kola János, K. Tóth Kalmánt és Márk Endret újra megválasztják, Kikhez a főispán elnökül K. Tóth Antalt, tagokul pedig Sesztina Lajost, Steinfeld Mihályt és Rochlitz Arthurt nevezi ki, jegyzőül pedig Medgyaszay Miklós 1-ső aljegyzőt rendelik ki.

A központi bíráló választmányba pedig a volt tagokat u. m. Nemes Kalmán, Lengyel Imre, Kemény Mór és Koszorus Lajos választmányi tagokat újabb három évre e tisztséggel újra megbízzák.

A nyugdíj ellenőrző bizottság a következő tagokból alakult meg: Csanak József, Kovács József, Horváth István, Harmath Gergely és Pethő István.

A közigazgatási bizottsághoz öt kilépett tag helyének betöltése titkos szavazás után történt, minek megejtésére Dégenfeld József gróf két szavazat szedő küldöttségét nevezett ki.

Az egyik szavazat szedő küldöttség állott Lengyel Imre elnöke alatt Koszorus Lajos és Berger Henrik tagokból és

Medgyaszay Miklós jegyzőből, a második szavazatszedő küldöttség pedig Nemes Kalmán elnöke alatt Reichmann Armin és L. Nagy Balint tagokból és Roncsik Lajos II-ik aljegyzőből.

A titkos szavazás megejtésén, beválasztattak a közigazgatási bizottságba Lengyel Imre 90, Ármós Balint 90, Kovács József 90, Sesztina Lajos 90 és Jámbor Ferenc 90 szavazattal.

Ezután a központi választmányt alakították meg újabb három évre, melynek elnöke hivatalból Simonffy Imre polgármester. A központi választmány áll Debreczenben 24 tagból, mivel Debreczen három képviselőt küld a parlamentben. A titkos szavazásnál ugyanaz a szavazatszedő küldöttség működött, mint az előbbi szavazásnál s keresztül ment a következő listája a szabadelvű pártok: I-ső kerületből Jó István, Nagy Ferencz, Dr. Palla Miklós, Simonffy István, L. Nagy Balint, Kovács Lajos, Dr. Orbán József, Vecsey Imre; a II-ik kerületből Ármós Balint, Roncsik Lajos, Steinfeld Antal, Jámbor Ferencz, Szabó Gábor, Serli Ede; a III-ik kerületből Ábrahám László, Horváth István, Szabó Kalmán, Harmath Gergely, Szabó Samuel, Pálfi Gábor, Zádor Lajos, Váczy János.

A bíráló választmány jelenti, hogy a legtöbb adót fizetők névsorát összeállította s a jegyzék felolvastatván, tudomásul vétetik és szintén tudomásul vétetik a belügyminiszterhez felterjesztetni rendeltet, polgármester megbízatik, hogy az esetleg üresedésbe jövő helyekre a póttagok közül a következőket behívja.

A városház építésének ügye volt a következő tárgy.

Felolvasatott a nagy építető bizottság javaslata, mely lapunkban annak idején ismertettünk, mely szerint ajánlja a közgyűlésnek, hogy mondja ki, hogy a városház építése elodázhatatlan és járuljon hozzá, hogy az építés költsége 81750 forinttal többé kerüljön és hatálmazza meg a város hatóságát, hogy e célra egy 100,000 forintnyi kölcsönt felvehessen.

Rössler Richard támaszkodva arra, hogy a városi bizottság csak 230000 forintot szavazott meg s most az előirányzott összegnél 100000 frttal többé kerülne az építkezés, — már pedig ezen összeg érdemes arra, hogy a felett komolyan tanácskozzunk — javasolja, hogy, mivel a Havranek és Adriányi czeg nem tartotta meg a kiszabott korlátokat a közgyűlés, a többi nyolcz pályázó közül adja ki az építést bármelyiknek, de azon korlátozással, hogy a költségvetést 230000 forinton belül eszközölje.

Stáhl Géza pártolja a tanácsi előterjesztést, s ha a közgyűlés sokalná a költségvetést majd az arlejtésnél ki fog tűnni annak, realis volta.

Elnök fölteszi a kérdést, hogy a tanács előterjesztését elfogadják-e a közgyűlés nagy többsége elfogadja azt.

Ezek szerint elnök főispán kimondja a határozatot, mely szerint a városház építése 316750 frtba kerül, a tervek elkészítése 13500 frtba, az ideiglenes helyiség bérlete 15000 frtba, annak beburkolása pedig 12000 frtba kerül. Az építési alap 1896 évi július 1-ig 271000 frtra fog növekedni, mihez tehát 81750 frtra lesz szükség. Ezt egy házi pénztár terhére felveendő 100000 frtos kölcsönnel terhelné a város mely azonban nem érintheti a nagy kölcsön építési alapra szolgáló költségét.

Az alapítványi és gyámpénztári pénzeknek törvényes biztosíték nélkül való elhelyezésére vonatkozólag elfogadják névszerinti szavazás után egyhangulag a tanács azon előterjesztését, hogy azok fele részben az első takarékpénztárban, a másik fele része pedig megosztva az Alföldi takarékpénztár és Közigazgatási bank között helyeztessék el. A határozat a jövő évre érvényes.

A m. kir. honvéd állomás helybeli parancsnokság kéri, hogy Debreczen sz. kir. város törvényhatósága írjon fel a m. kir. honvé-

delmi miniszternek, hogy tekintetbe a lakbérviszonyokra, városunk, a IV-ik lakbérosztályból a II-ikba emeltetése iránt.

Elfogadják, A fogyasztási és italadókat a város az államtól 315512 frtért bérbe veszi s jelentik, hogy Simonffy Imre és Vértessy István főjegyző aláírták az erre vonatkozó szerződést.

Márk Endre kívánja, hogy az ezen adók beszedésére alkalmazandó hivatalnokok pályázat után legyenek választva.

Simonffy Imre helyesnek tartja azt, hogy a rengeteg összegre nagy gondot fordítson a város, de azért a pályázattal nem lehet megkötni a tanács kezét. Juhász Ignác indítványozta, hogy a fogyasztási és italadók kezeléséről szóló évi kimutatást minden év végével terjesszék a közgyűlés elé.

Szabó József főszámvevő: — Vagy biznak a tanácsban, s akkor erre nincs semmi szükség, vagy nem biznak, akkor a tanácsot el kell csapni! (Derűtség.)

Szentesi János pártolja Juhász Ignác véleményét.

Szavazás alá bocsattatván a kérdés, a tanácsi előterjesztések elfogadtatnak és úgy Márk Endre, mint Juhász Ignác indítványait mellőzik.

A közgyűlés a II-ik országos és egyetemi tanügyi kongresszusnak 50 frt segélyt szavaz meg.

A baromfiak fertőző betegsége ellen való védekezésről alkotott szabályrendelet általánosságban és részleteiben Juhász Ignác és Boczkó Samuel felszólalásai után csekély módosítással elfogadtatik.

A mezőgazdasági statisztikai összeírás költségeinek fedezésére 3500 frt erejéig a rendkívüli költségvetés terhére a tanács előterjesztésére a póthitel megszavazzák.

A városunkban múlt évben tartott tanterületi tornaverseny költségeiről szóló tanácsi előterjesztést levették a napirendről a polgármester kérésére, mivel azok nincsenek még tökéletesen összeállítva.

A mezőcsozónék megszavazza a közgyűlés a teli ruházattal való ellátását s erre a célra a költségvetésben póthitel nyitását.

A vajda-laposi legelőföld hnszombérbe adatik továbbra is Steinfeld Mihálynak. a pályázat mellőzésevel.

Gr. Dégenfeld József beterjesztette a megtartott számonkérőszéki ülésről szóló jelentését.

Tudomásul veszik. — Bácsi András 100, Dusa József 50 frt felzetése mellett felvetett a községi kötelekbe.

Özv. Kovács Sándorné, a volt főügyész neje részére végkielégítésül 4000 frtot szavaznak meg.

Még több apró ügyet badartak le rövid öt perc alatt, a mely után gr. Dégenfeld József főispán kevéssel 1 óra előtt a közgyűlést berekesztette.

(-e.)

Az anyakönyvi hivatalból.

(Születtek 1895. nov. 27-én.)

Varga Balint (Ferencz ref.)
Müller Simon (Náthán izr.)
Weissenberg Vilmos (Jakab izr.)
Pinczés István (Ferencz ref.)
Némethi István (István ref.)
Varga Zsuzsána (Eszter ref.)
Harsányi Mihály (Mihály ref.)
Takács Lajos (Lajos ref.)
Jobbágy Lajos (Mária ref.)
Dér Sándor (István ref.)

Elhalálozások 1895. nov. 27-én)

Burai Ferencz (ref. 3 hó. göröcsök.)
Nagy András (ref. 59 é. hólyagrák.)
Nagy József (ref. 17 hó. tüdőlob.)
Krasznai Katalin (ref. 6 é. béhl.)
Takács József (ref. hó. gyermekaszály.)

Ujdonságok.

***Debreczen közegészségügye a múlt hónapokban.** A mai városi közgyűlésen a felolvasott polgármesteri jelentésből vesszük Debreczen szeptember és október havi közegészségügyére vonatkozólag a következőket. A közegészségügy állapota városunkban az előző hónapokhoz viszonyítva, különösen a kiskorúaknál erősebb volt a fellépett járvány. Betegségek, főleg az uralkodó járványok rendkívül nagy számmal fordultak elő. Kanyaró, vörheny, főleg a légző szervek hurutos bántalmái, toroklob, hagymáz, bárányhimlő és influenza voltak a gyakrabban előforduló kórok. Kanyaró előfordult 260 esetben, melyből öt halállal végződött. Vörheny előfordult 81 megbetegedéssel, 25 esetben halállal. Ronesoló toroklob 12 megbetegedés 1 halállal, hagymáz 12 esetben 1 halállal és bárányhimlő öt esetben.

*** Új tisztí orvosok.** A mai városi közgyűlésnek jelentette gróf Dégenfeld József főispán, hogy Dr. Varga Emilt és Dr. Kellner Elekét, kik a tisztí orvosi vizsgálatot tették, városi tisztletbeli tisztí orvosokká nevezzék ki.

*** A kórház statisztikája.** Igen szomorú statisztikai adatokat tüntet fel a polgármester jelentése a közkórházban ápolókról. A közkórházban ugyanis szeptember és október hónapokban összesen 527 egyén volt ápolás alatt. Ezek közül szeptember hóra atjött 180, felvételt, a jelzett két hónapban 347 egyén. Gyógyulva bocsátott el időközben 301, meghalt 231, további ápolás alatt maradt 203 beteg.

*** A város adóügye.** Az aralás kedvező volta és az őszi piac élénk forgalma azt is eredményezte, hogy a város házipénztárába a különféle adók és illetékek sokkal jobban folytak be, mint az előző hónapokban. A polgármester szeptember és október havi jelentése szerint a város házipénztárába állami adóban befizetett 127000 frt 99 kr. a múlt évről, 55014 frt 13 kr. a folyó évről késedelmi kamattal fejtében pedig 1656 frt. 02 kr. Továbbá hadmentességi díj 933 frt. 91 kr. fegyveradó 62 frt 6¹/₂₀-os pótdadó 2591 frt 14 kr, idegen illeték 321 frt 26 kr, végrehajtási költség 935 frt 49 kr. iparkamarai adó 524 frt 84 kr. járdaadó 81 frt 69 kr. közmunka váltás 19 frt 70 kr. és utadó 8572 frt 72 kr.

*** Népesedés.** Városunkban a múlt szeptember és október hónapokban, mint az a mai városi közgyűlésen felolvasott polgármesteri jelentésből kitűnik, a születések száma 484, a meghaltaké pedig 344. A szaporulat tehát 137.

*** Katonák létszáma.** A polgármester jelentése szerint városunkban van a közös hadsereg részéről 1251 ember 287 lóval, a m. kir. honvédség részéről pedig 1218 ember 208 lóval. Elszállásoltatott két hónapon keresztül a város területén 510 katona.

*** Járvány a megyében.** Hajdu-Szoboszlón a vörheny nagyobb mértékben járványszerűleg föllepett. Dr. Losonczy Álmós főorvos ma reggel kiutazott Szoboszlóra a városi hatóság közbejöttével minden intézkedést megtesz a megingott közegészségügyi állapotok javítására.

*** Rendészet.** Az elmúlt két hónapban a polgármester a következő kimutatást közli a rendőrség dologáról: lopásért letartóztatott 21 rabot, súlyos testi zértésért 2 és rendőri kihágásért 262 egyént, összesen 285-öt. Eltoloncoltatott 63. Debreczenen keresztül toloncoltatott 55 és kényszerutlevéllel toloncoltatott 26, összesen 144 csavargó.

*** Kórházbizottsági ülés.** A városi közkórház bizottsága tegnap délután Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöke alatt ülést tartott. Az ülésen jelen voltak Sárváry Gyula dr. városi főorvos, Stahl Géza főmérnök, Szabó József főszámvevő, Körner Adolf tanácsnok és Ronesik Lajos városi második aljegyző. — A bizottság tudomásul vette

a kórházról szóló feléves jelentést; a közkórház költségvetését, melyet a miniszter jóváhagyott, a főorvossal való közlés után. A tén tudomásul vette. A — szin mosónőnek 15 frt fizetését jóváhagyólag tudomásul vette a bizottság. Silbermannéval kötött, az élelmezésre vonatkozó szerződést meghosszabbítani rendelte a bizottság. A pénztári kimutatásról szóló jelentést a pénztár vizsgáló bizottság megvizsgálta s rendben találta, a bizottság ezt is tudomásul vette. Az ülésnek több tárgya nem volt, kevéssel hat óra előtt véget ért.

*** Iparügy.** Mint ma a polgármester jelentette a városi közgyűlésnek, az iparhatóság a múlt szeptember és október hónapokban önálló iparendelést 58 egyének adott ki, a mi a kereskedelmünk fejlődésére elég kedvező állapotot mutat.

*** Községi bírásokodás.** A polgármesteri jelentés a rendőrkapitányságoknak mint községi bíróságoknak az ügyforgalmát szeptember és október hónapokról a következőkben terjeszti elő: hátralek maradt szeptemberre 10 ügydarab, új panasz beadatott a két hónapban összesen 580. Ezekből elintéztet nyert 582 ügy, hátralekban maradt 48. Vidéki megkeresés érkezett 37, melyek mind elintéztettek. Végrehajtás elrendeltett 109 esetben foganatosított 92 esetben. Erverés elrendeltett 61, foganatosított 1 esetben.

*** A barátság vége.** Kékes János és Gédér Sándor jóbarátok voltak mindég. Évek óta a legjobb viszony állott fenn közöttük, mely a tegnap lefolyt események után alighanem végkép megszűnt. Együtt ment haza a két barát s utközben szóváltás támadt közöttük, melynek az lett a vége, hogy Géber dűbébe bekapta Kékesnek az újját s csontig átharapta. Kékes panaszt emelt barátja ellen a rendőrségnél, honnan átteszik az ügyet a kir. ügyészséghez.

*** Új választás a főgymn önképző körében.** A debreczeni főgymnasiomban csak nem rég történtek meg a választások. Az önképzőkör elnöke, kit az ifjuság annak idején egyhangúlag választott meg, lemondott tisztjéről s vele egyidejűleg a tisztikar is lekötött. Az új választás tegnap d. u. folyt le, melynek eredménye az lett, hogy az ifjuság ifj. Osváth Ferenc VIII. o. t. választotta meg elnökül. Alelnök Farkas Imre VII. o. t., főjegyző Sajó Dezső VIII. o. t, titkár Basa Loránd VIII. o. t., pénztárnok Zádor Ervin VII. o. t., aljegyző Ungár Simon lett. Vél. tagokul megválasztották Fisch Ernő VIII. o. és Jármy Béla VII. o. tanulókat.

*** A debreczeni színház új igazgatója.** A ma délután tartott színházi bizottsági ülésen a debreczeni színházat 13 szavazattal Komjáthy János győr-soproni színházgátnak adták ki, míg Csóka Sándor miskolczi színházgátnak 1 szavazatot kapott csak.

*** Késelő csavargó.** Lókodi József debreczeni csavargó sehogy sem fert össze s rendszerrel. Nem mult el nap, hogy össze nézőrdült volna rendőrökkel, különösen pedig ha felönt a garatra, akkor nem bír vele hat rendőr sem. Tegnap alaposan felöntött a garatra, s ilyen állapotba minden járó-kelőt megállított az utcán. A posztion álló rendőr észrevette Lókodi uramnak duhaj viselkedését s rendre utasította. Lókodinak sehogysem tetszett ez és a rendőrrel gorbombáskodni kezdett. A lármára nagy néptömeg gyűlt össze s a rendőr, hogy véget vessen az uezai botránynak, be akarta kisérni Lókodit, s ez két rántott: elő s neki ment a rendőrnek. A kés azonban csak a rendőr köpenyegén hatolt át, mert a körülálló idejekorán lefűltek a támadót. — Megkötözve vitte be két rendőr Lókodit a városháza börtönébe, az ő régi megszokott helyére.

*** Lapunk** mai számának hirdetési rovatában foglalt Vidoni Sestvérek és Tarsa szalámi gyárosok hirdetményére felhívjuk olvasóink szives figyelmét.

Táviratok, Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, no v. 27

A képviselőház mai ülésén a kisebb tárgyak költségvetése után N a m é n y i előadó beszédére B á n ó József felelt s követelte a nemzeti párt nevében az önálló magyar udvartartást, melyet már W e k e r l e Sándor is megígért. Kijelenti, hogy a követeléstől az eltenzék nem fog elállani, hanem addig követeli, míg meg nem valósul. (Zajos helyeslés bal felől.)

B á n f f y Dezső miniszterelnök azt feleli, hogy a magyar udvartartást olyan értelemben, mint azt a baloldal kívánja, nem tartja szükségesnek. (Nagy zaj balfelől, helyeslés jobbról.) De azt helyesli, hogy az udvar Budapesten állandó képvisellel birjon. (Nagy zaj balfelől, mozgás; heves tiltakozás jobbról helyeslés.)

N a n á s s y válaszol a miniszterelnöknek s kijelenti, hogy nem elégedhetik meg a külföldi képvisellel, hanem önálló magyar udvartartást kíván.

U g r o n Gábor a függ. párt nevében követeli az önálló udvartartást fontos, közjogi okokból, mivel az egy fontos nemzeti követelmény. (Zajos éljenzés a baloldalon.) A miniszterelnök beszédére válaszolva, kijelenti hogy Bánffy úgy beszél, mint a ki nem ismeri a magyar történelmet, és a magyar közjogot. (Zajos tetszés.)

Határozati javaslatot ad be, hogy a kormány a magyar önálló udvartartásról a lehető legrövidebb idő alatt nyújtson be törvényjavaslatot. (Eljenzés.)

A p p o n y i Albert gróf sem fogadhatja el Bánffy előterjesztését, mert inkább semmit se tegyen, minthogy így oldja meg a kérdést.

P o l ó n y i Géza kijelenti, hogy a magyar udvartartást felállítani a kormánynak törvényes kötelessége.

B á n f f y ismétli előbbi kijelentését. U g r o n Gábor hatalmas, s érvekben gazdag beszédével védi határozati javaslatát — Igy, a hogy Bánffy beszélt — úgy mond — csak a zsarnok kényur szolgája beszélhet!

A többség mindezenáltal elveti Ugron határozati javaslatát, mire az elnök öt percze felfüggeszti az ülést.

Szünet után az ellenzék a kabinét irodát a magyar miniszterek alá kívánja helyezni.

B e ö t h y Ákos, P o l ó n y i Géza, Endrey Gyula, A s b ö t h János szólaltak fel az indítvány mellett.

B á n f f y Dezső a mostani állapotokat igyekezett védeni.

Végül I v á n k a Oszkár interpellált, mire D á n i e l Ernő kereskedelmi miniszter válaszolt.

Ülés vége délután 2 órakor.

Temesváriak Dánielnél.

Bpest, nov. 28. (A Debreczen ered. táv.) Ma délelőtti tisztelgett D á n i e l Ernő kereskedelmi miniszternél a temesváriak küldöttsége, hogy engedélyt kérjenek egy új, vicznalis vasut elő munkálataira. — D á n i e l Ernő meg is ígerte az engedélyt, de a kedvezményeket nem. Érdekes a dologban az, hogy a küldöttséget S z a p á r y Gyula gróf vezette a miniszter elé.

Dumas meghalt.

Budapest, nov. 28. (Debreczen) eredeti táv. Az újabb francia irodalom legnagyobb csillaga, az ifjabb Dumas Sándor, a francia akadémia tagja, mint Párisból táviratilag jelentik, ma éjjel elhunyt. Halála valóságos nemzeti gyászba borította az egész Franciaországot, melnek óriás veszteségében teljes részvétellel osztoznak a földkerekségének összes művelt népei, mert Dumas Sándor díszesége művei révén messze túlhaladta saját hazájának barátaival.

Mutató tábla.

Szerkesztéségi hivatalos órák: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 6—12-ig, d. u. 1—8 óráig.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartatnak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a felelők felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt: **Felülvizsgálati tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda ünnepre esik, csütörtökön tartatnak meg. Jegyzőroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4 óráig; a jegyző irodá vezelője az iratokat d. e. 9 és d. u. 4 óráig veszi át.

Múzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 2 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenésük minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Otthona” kereskedelmi akadémiájában

Mindenesetre nagyérdékü látnivaló lesz ismert és nagynevű emberek gyermekkori játékaikat, babaruháit, bölcsőjét együtt látni. Ennek a kiállításnak rendezését nagyon előkelő hölgybizottság vezeti, melynek védőasszonya Klotild kir. hercegnő, elnöke Wenckheim Frigyesné, alelnöke Dániel Ernőné.

Hangszerekkel jól el lesz látva a kiállítás, a monstre-hangversenyek egész sorozatát ki tudnak szolgálni a kiállított zeneszerszámok.

Nem is szölyva a kisebb fuvó-, vonó- és verőhangszerekről, lesz a kiállításon: 37 zongora 10 pianimo, 15 nagyobb és kisebb harmonium, 36 czimbalom, egy nagy és 3 kisebb orgona.

Megjegyzendő, hogy a nagy orgona, melyet Temesvár város az ő belvárosi templom részére készítettett, a nagy terembe lesz elhelyezve, a hol a hangversenyek alkalmával szükség esetén használni fogják.

Belépti díj részletekben.

Rakodczay szingagató nem csak Shakespeare-alakításaival emeli társulatának tekintélyét, hanem kiváló körültekintéssel gondoskodik Kecskeméten a „kassza” megtöltéséről is, a mint az a következő törvénytől kiténik:

Egy atyafi nagyon érdeklődik az előadás iránt, rá is szánna örömet tiz krajczárt, hogy bejuthasson, de ott diszeleg a szinlap alján, hogy karzat a III. sorban 30 krajczár.

Lemondással nézegeti a rideg betűket, s már bánatos szívvel akar hazatérni, — midőn egy véletlenül a pénztár mellett álldogáló uri ember szólítja meg:

— Hát kigyelmed mért nem megy be?!

— Bőmennék én kérem alássam, de az a fiatal ur ott az ablak mellett nem akar tiz krajczárért bebocsátani.

— Csak ez a baj! no majd segítünk rajta! — feleli az ur, s a jámbor atyafi a következő perczben már ott áll a karzat III. sorában.

Vége van az első felvonásnak, — legördül a függöny, — de most már annyira megjött a jó kecskeméti polgár kedve, hogy mikor a jegyzedő figyelmezteti, hogy az ő tiz krajczárjára eső részt már lejárították, s így neki mennie kell, — fájó szívvel ugyan, — de még egy halost szur le a jegyzedő markába, s így tovább élvezheti az előadást.

Talán fölösleges ezek után még külön hangoztatni, hogy a harmadik felvonásra eső tiz krajczárt is kifizette, s azt is könnyű kitalálni, hogy a pénztárnál ügyelgő jótékony uri ember maga a szingagató volt.

Riport után.

Az „Arizona Kicker” munkatársának is becsületére válnék a mesteri fogás, melyet minapában cselekedtem meg.

Van nekem egy hírlapíró barátom, ki a legjobb czimbora, a leghűbb utitárs (vele voltam Tokióban) a kis vonaton s mégis riválisom.

Együtt járunk a riport-helyekre, egymás orra elől halásszuk el a szenzációkat és versengünk, hogy ki ír nagyobb tudósítást.

Egymást folyton izgatjuk a következő szavakkal:

— Van ám hírem dosztig! Hát van neked is? . . . Micsoda szenzáció?

— Ugyan mi az a szenzáció — mérgeződik a másik.

— Csak nem vagyok bolond, hogy megmondjam? Keparj kurta, neked is lesz!

A másikat természetesen eszi a méreg s mint egy örült, ugy szaladgál a többnyire csak képzeletben létező szenzáció után; a másik pedig jót nevet a markába.

Régóta gondolkoztam azon, hogy mint főzhetném le az én kollégámat s hosszas fej-törés után pompás tervet eszeltem ki.

Délután, a lap megjelente után indultunk a szokásos pótköruttra.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

— No van-e valami? — kezdi ő a pizkálódást. Fogtam egy olyan hirt, hogy két héttel el lehet tartani vele a közönséget.

Csendesen mosolyogtam, mi láthatólag rosszul esett neki.

— Megvan talán neked is?

— Meg ám! De az, amit te gondolsz semmi azokhoz képest, miket én csiptem csupa véletlenségből.

— Kitől? Honnan?

— Ha megmondanám, akkor könnyű dolgom volna a hírszerzés. Keparj kurta, neked is lesz.

Szóltanul haladtunk aztán egymás mellett s miután elvégeztük dolgainkat, el akartam tőle válni, hogy visszatérhessek a szerkesztőségbe.

— Ne menj még, hiszen még csak öt óra mult!

— Nem bánom én. Sokat kell még írnom; két cikket, meg vagy husz hirt. Szervez!

Kezet nyújtottam, de ő rem fogadta el, s kicső gondolkozni látszott.

— Tudod mit csinállok most?

— Én a szerkesztőségbe megyek.

— Dehogy mégy! Elmegyünk valamelyik szeszhablékba, hol a legpompasabb bort mérik, potom 40 pénzér literjét.

— Értelek, — gondoltam magamban, — le akarsz itatni, hogy a hireimet elcsip-hessed!

— No nem bánom, megyek, de előre kijelentem, hogy hat óránál tovább nem maradhatok.

— Én sem akarok tovább maradni.

Két liter bort hozott, de szódát nem.

— Tiszta bortól könnyebben berugok — gondolta bizonyosan ő kelme, mikor az első poharat fenéig kiürítette. Ő azonban alig ivott valamit, s már is tölteni akart.

— Ho-hó, pajtás, nem addig van az!

Előbb idd ki te is, csak azután töltsél.

— Nem izlik.

— Akkor én sem iszom most többet, hanem megyek.

Láthatólag megijedt, s hogy megnyugtasson, kiitta pohár bort.

— Így ni vén róka. Látod én már azt hittem, hogy le akarsz itatni.

— Dehogy, dehogy! Csak nem gondolsz ilyesmit felőlem?

— Tőled minden kitelik. Ha te iszol, én is iszom.

— No jól van hát! Hogy meggyőzzel arról, hogy nem akartalak berugtatni, előre ki fogom inni a részemet.

Jól vagyunk már, — gondoltam magamban. Ismertem képességemet, s ugyszintén az övét is, s így bizonyos voltam abban, hogy a rövidebbet nem én fogom huzni.

Csöndesen iszogáltunk, a mire a két liter elfogyott, s ugabb kettőt hozott, jó kedve kerekedett, s danolni kezdett.

— No kontrázzál hát — bizgott hangosan.

Nem akartam ellenkezni, s inkább fujtam utána mérsékelt hangon a tertzét.

Igy danogottunk el csendben hat liter bort. Ő már nem is enekelt, hanem egy aravetődött bandával huzatta, maga pedig az asztal tetején tánczolt, s bele-belerikkantott a professzionátus, vályogvető banda muzsikájába.

En is éreztem az ital hatását, s jónak láttam balközépen elbillenni, bár a jó kedv megfosztott minden energiámtól.

Néhány pillanatig küzdött bennem a kötelelenségérzet és a mulatás vágya.

— Sohse halunk meg! — hujjantotta felem a kolléga, s lefordult az asztal tetejéről a cigányok közzé.

— Sohse halunk meg! — kiáltottam én is, mire aztán ő nagynehezen feltápászkodott a földről.

Hajdalan indultunk hazafelé, s elképedve kérdeztük egymástól, hogy hol van a nagy szenzáció?

Persze nem volt.

Egy ideig szóltanul bámultunk egymásra, majd összeülekezve megfogadtuk, hogy többé nem ugrasztjuk egymást.

Reporteur.

CSARNOK.

Álom.

Irtá: Kalocsa Róza.

(Folytatás.)

Jöhetsz, gondolám magamban, bezzeg nem félek most téled!

Azonban szigorú arczkifejezését mikor megpillantottam, minden bátorságom odalett. Szívem dobogott, mint a csinttevő gyermeké, s félni, reszketni kezdtem; mit vétheitem már megint?

No de megnyugtatót a tiszta öntudat, hiszen azóta milyen szépek lehetnek az általam munkába vett kertek!

— Jöjj velem!

— Parancsodra, tündérem. És repültünk újra.

És láttunk paréjjal felburjánzott kerteket, kopár, kiéget udvarokat, szegény, kenyerét véres verejtéssel kereső népet, melynek bizony eszébe sem jutott holmi nyári anzó, teljes, nagyvirágú ibolyák, vagy biborpiros sarkantyuk ápolása, a töből kiszáradt rózsákról nem is szólva.

— No ezt ugyan szépen megcsináltad!

Két keserű könyecsepp gyült szemembe, a tehetetlenség, gyámoltalanság keserű érzetének könyecseppjei.

— Most már csak magad is belátod, hogy büntetésem alól nem menekülhetsz. Elveszem téled rózsáimat!

— De drága urnóm, hiszen én legjobb meggyőződésem szerint jártam el. Jóvoltódból adtam ingyen veteménymagvakat, plántákat, virághagymákat mindenkinek, a ki csak kedvet mutatott a virágtenyésztésre. Ugy is látszott, hogy szívesen fogadják és mégis... De kedves rózsáimat akarod elvenni? Igaz, igaz, hiszen kettő a legszebbek közül már ki is száradt.

— Ez még nem az én büntetésem, hanem a magad önzése; nem oda ültetted, hol legjobb helye lett volna, hanem ablakod alá, hol a legforróbb napsugár tűz reájuk.

— Legszebbek voltak, azért tettem oda, hogy mindig lássam; szeretetből tettem.

— Tégy hát töveikre gyakran friss és ó kerti földet, kiujulnak majd ismét.

— Oh, drága tündérem, köszönöm; látom, már nem haragszol reám olyan nagyon.

— Nem, sőt ha iparkodol, hát munkásságodat sikerrel jutalmazom.

Hálásan tekintettem reá; a tündéresszony jószágosan mosolygott felém és most arca csakugyan olyan volt, mint a rózsaszírom, ajka, mint a feslő rózsabimbó. Épen úgy megvigasztalt most, hogy őt láthattam, mint mikor betegem, vagy bánatosan menekülök virágaim közé és azok megvigasztalnak.

— Mondd tehát, drága tündérem, mit tegyek, miként járjak el, hogy neked adott szavamat beválthassam?

— Vedd igénybe a józan ést és a költészetet, szólt a tündér mosolyogva.

— ?

— Lásd, folytatá gyöngéd oktatás hangján, — a költészet az irodalom virága, a virág a növényzet költészet; mindeniknek főjellemonása a szép. A szép pedig sohase alázza magát szolgálásra, hogy hasznos legyen. A költészet és a virág csupán a lélek öröme és élvezete. De a lélek is csak akkor élvezheti ezeket nyugodtan, ha anyagi szükségletei megvannak. Kinek a mindennapi kenyeret kell megkeresnie, az nem ér rá a kis ibolya előtt ábrándozni. Te megfordítva kezdél a munkába. Először királynőt választottál, azután intésemre udvarát akartad berendezni; de nem volt alap és ime, disztelenül mennek tönkre.

Először is, gyarló halandó, a szükségesséket: a hasznosakat tenyészd, terjeszd. Ezekkel népesítsd be a faluk és városok kopár kertjeit

— De hiszen megteszi ezt én helyettem »A Kert«, mely az országba mindenféle szét-hordja a hasznos növények ismertetését.

A tündér arca újra szigorúbb lett.

— Veled igazán alig érdemes vesződni, mondá türelmetlenül. — Még most sem értem meg, hogy én a nép leányainak oktatásával biztaltak meg. Akinék módjában van »A Kert« tartalmát olvasni, az nem szorult a te segítettégedre...

Örömmel kiáltottam fel:

— Most már értelek, tündérem. Bizzál bennem, ezuttal nem fogsz boszankodni a sikertelenségem. Igénybe fogod venni a józan ést és hasznos növényekkel benépesítem a parlagon heverő pusztá kerteket, igénybe veszem a költészetet, hogy egyelőre csak a kertek, a hasznos növények elrendezésében nyilvánuljon a szép és csak később, ha a hasznosban öröme telik népem leányainak: adok nekik virágokat és szorgalmuk, haladásuk koronájául a rózsát...

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Az eltitkolt buzaimport. A budapesti tőzsde vezetősége ezentúl folytatja az oláhországi és egyéb balkánföldi buzabehozatal eltitkolását. A tegnapi hivatalos jelentésben és a hivatalos árfolyamban nincsen egyéb megemlítve, mint a magyarországi buzafajok forgalma, és egy betű sincsen valamilyen külföldi buzáról. Pedig a tőzsdén tényleg eladtak egy egész hajórakomány oláhországi buzát, melynek mennyisége ötven hatvan vagon volt. Ez a buza 78 és fél kilós minőségű volt, és 5 frt 80 krt fizettek métermázsájáért. — Minthogy a mai összes forgalom a tőzsdén csak 120 vagon volt, a forgalom nagyjából az oláhországi buza foglalta el. A tőzsde pedig ezt a súlyos tényt letagadta. Meddig folytatódik még ez a csunya komédia?

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.90—91.
Uj buza őszre 1896.	7.20—21.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.26—27.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.10—12.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.44—46.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.23—25.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.62—64
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.46—48.
Tengeri máj-jun.-ra	4.76—78.

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet. 12. Páros bérlet 12.

Pénteken, nov. 29-én leszallított helyekkel.

A gyermekrabló nő.

Szinnü énekel táncszal öt felvonásban, nyolcz képen. Irták: Grange Eugene és Lambert Thibault. Francziából fordította: Komor Gyula. Zenéjét szerette: Orbán Árpád. (Rendező: Hevessi.)

Egy liter

**SESTAKERTI
UJ BOR 32 kr.**

**Leidenfrost Armin
fűszer és esemegeáru üzletében.**

Csak rövid ideig tart a végkiárulás!

Kaphatni nálam 50° o-el a gyári áron alól

férfi, nő és gyermek
cipőket,
bőrönd és
esőernyőket, kezyűt,

téli harisnyákat

KLEIN HERMAN

előbb Schönberger és Klein

a Hungária kávéház mellett.

Veszünk

1895. december 1-től kezdve

DOMB-UTCZAI

szalámi-gyárunkoz szállítva

sertés-vészmentes helyekről

állatorvosi bizonylattal ellátott

sertés-hust

és 40 kilótól feljebb kövér sertéseket azonnali készpénzfizetés mellett bármilyen mennyiségben.

VIDONI TESTVÉREK és TÁRSA

szalámi-gyáros, Domb-utca.

1573/1895 v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 23653/1895. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Weinberger Lajos és testvére czég részére özv. Veres Lászlóné debreczeni lakostól 225 frt — kr tőke, ennek 1895. évi szept. hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 48 frt 90 kr perköltség erejéig 1895. évi okt. hó 23-án bírósággal le- és felülfoglalt és 995 ft — kajczárra becsült bolti felszerelvények, tajtpipák és egyebekből álló ingóságok 1895. évi december hó 3-án d. u. 3 órakor kezdetét veendő és hatvan-utca 1099. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczer, 1895. évi nov. hó 15-én.

Sugár Gyula

birói kiküldött.

A debreczeni első takarékpénztár

közhiré teszi, hogy a

zálogleveles törlesztési kölcsönöknek

engedélyezését és a régi jelzálogkölcsönöknek olcsóbb kamatu zálogleveles kölcsönöké **átváltoztatását** (convertálás) megkezdette.

Az ilyen zálogleveles kölcsönök legkisebb összege 500 frt o. é. vagyis 1000 korona és ezek debreczeni házak és földbirtokokra, valamint vidéki földbirtokokra adhatnak.

Bővebb felvilágosítást nyújt szóbeli vagy levélbeni megkeresésre

az igazgatóság.

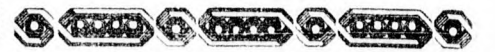

Haszonbéri hirdetmény Tisza-Polgáron.

Egy 950 h. birtok, gazdasági épületekkel, több évre kiadó. Értekezhetni és felvilágosítást ad **Kolozsvárt** (Erdélyben) az

Agricola

irigatlan-forgalmi és terménybizományi iroda.

Első debreczeni női kézimunka ipar.

Előnyömda.

NŐI KÉZIMUNKÁK,

rajzolva, megkezdve és montirozva, valamint

himzéshez való anyagok

legnagyobb választékban kapható

Steiner és Wittmann

DEBRECZEN, Főpiacz, főposta mellett.

Rajzterem.

M. KIR.
ORSZÁGOS KÖZPONTI
MINTAPINCZE
kizárólagos főraktára.

Alapított 1782.

Telefon összeköttetés 22. szám.

„VINADOR”
Spanyol borkereskedés
nagy raktára.

KONTSEK GÉZA

előbb GASZNER KÁROLY
FÜSZER-, CSEMEGE- és BORKERESKEDÉSE.

Gazdasági, konyhakerti és virágmagvak nagyban és kicsinyben.

**A földművelési m. kir. minisztérium felügye-
let. alatt álló országos központi mintapincze
kizárólagos főraktára**

Ezen világhírű pinczészet legkiválóbbnak ismert természetes asztali, pecsenye és csemege borait eredeti töltésű palackokban általában raktáron tartom, s feltétlenül mindenkinék ajánlhatom, — mint ;
Neszményi, balatonmelléki, érmelléki Hegyaljai, erdélyi, saari szemelt, Küküllőmenti szemelt, Villányi, Somló, Traminl, Dörgicsei, Sashegyi, Dörgicsei Muskotály cabinet, Szamabor, sziklabor, Tokajhegyaljai szomorodni és Tokaji asszu stb. stb.
Vörös borok : Budai, szegszárdi, siklósi burgundi, sashegyi szemelt, darbenet Menesi, egri bikavér, Visontai Villányi stb. stb.

A VINADOR
spanyol borkereskedéstől:

Malaga Sect és Orvosi
Malaga, Sherry, Xeres,
Madeira, La crimae Christi
Port, Muscat-Lunel

Medoc, St. Julien, Chateau Lafite.

VALÓDI FRANCZIA PEZSGÖK :
Aubertin. Carte Blanche
Cremant Rostes,
Imperial és Cabinet.

MAGYAR PEZSGÖK :
Littke Carte Noire
Sport
francois Carte Blanche
Törley Talisman.

Fűszerek és csemegék :

Kitünő kávék, gyarmataruk, csokoládé és
Cacao : Suchard, Masson, Küfferle, Stoll-
verek, Van Houten.

Finom dessert cukorkák nagy választékban
mindig friss állapotban.

Valódi orosz és china TEAK a leg-
kitünőbb zamatos fajokban.

Különféle sajtok, halak, déli gyümölcsök
friss tea sutyemények.

Brasiliai, Cuba, Jamaikai és Ananás Ru-
mok, továbbá Arac és különféle likörök
szilviorium és borovicska.

A müncheni
Lathyrus
gazdasági szövetkezet
képviselete és raktára.

Kitünő asztali hegyi ó bor literje 40 kr.
Most jelent meg új fűszer árjegyzekem, melyet bérmentve minden érdeklődőnek szívesen megküldök.
Postai megrendelések azonnal és pontosan eszközöltetnek.

HUNGÁRIA
budapesti műtrágya gyár
részv.-t.-nak képviselete
és mintaraktára.

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben